

מחבק אותה. **לְאֶת־חֲזָאָה בַּר נָשׁ כְּנֻזָּא דְלַעֲיָלָא** וכך צריך האדם התחתון להיראות כדוגמת מה שלמעלה, **וְלְאֶת־עֲטָרָא בְּכֻלָּא** ועי"כ יתעטר וימשך עליו כל המוחין העליונים, **וּכְדִין בַּר נָשׁ שְׁלִים בְּכֻלָּא**, **בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה** ואז האדם נשלם בכל הקדושה העליונה. **וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא קְאָרִי עֲלִיָּה** ואז הקב"ה קורא עליו את הפסוק, (ישעיה מט) **יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר** [כו] והוא ע"י התפילין הנקראים פאר.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) **שְׁמְעָה יְהוָה צְדָק וְגו'** והקדים רבי חזקיה ואמר. **כְּמָה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי** **קְדוּשָׁא בְּרִידָא הוּא** כמה חביבה השכינה הנקראת כנסת ישראל לפני הקב"ה שהוא ז"א, **דְּבַכְל זְמָנָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶתְתַּ לְקָמִיָּה** **דְּקְדוּשָׁא בְּרִידָא הוּא** שבכל זמן שמגיעה כנסת ישראל לפני הקב"ה, **קְדוּשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲזוּדֵמֵן לְקַבְּלָהּ** אז הקב"ה מזומן כנגדה להתייחד עימה ולהשפיע בה והוא תלוי במעשים הטובים של ישראל (רמ"ק). **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב** וזה מש"כ **שְׁמְעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תַּפְלָתִי**.

אור הרשב"י

אצלו ית' העבר והעתיד הכל בשוה, לפי שהוא קודם הזמן, וקודם שהיו ישראל היה גלוי לפניו ית' כל צדיק וצדיק עם כל מעשיו ותורתו, ומתחילה תיכף כשעלה ישראל במחשבה לפניו, היה כבר שעשוע ותענוג כביכול לפניו ית' מכל צדיק וצדיק ומעשיו.

[כו] ובביאור הפסוק ביאר התורת המגיד שהמשל השייך לבני אדם הוא, כי קודם לידת הבן או אף אחר לידתו עדיין אינו יודע מה סיבו ומה יהיה מעשה הבן, ע"כ אין להאב עדיין אהבה כ"כ שהוא הב' הנוכר, רק אהבה הא' שהוא מחמת טבעו, אבל אצל הש"י ב"ה נאמר (ישעיהו מט, ג) ישראל אשר בך אתפאר, כי

אָמַר דָּוִד, אֲנִי אֶתְקַטְרְנָא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׁפִירוּשׁוֹ, אֲנִי נְקִשְׁרֵתִי בְּשִׁכְנֵה הַנְּקִרָאֵת כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל. כְּמָה דְהִיא אֲשֶׁת־כַּחַת לְקַמְדֵּי, אֲנִי נָמִי הֲכִי אֲשֶׁת־כְּהֵנָא וְכִמּוֹ שְׁהִיא נִמְצָאֵת לִפְנֵיךְ כַּךְ אֲנִי גַם נִמְצָא לִפְנֵיךְ. וּבְגִיזֵי בֶּדֶךְ שְׁמַעְהָ יְהוָה צְדָק [כו], בְּקִדְמֵיתָא וּמְשׁוּם כַּךְ כְּתוּב בַּפְּסוּק שְׁמַעְהָ ה' צְדָק בְּהַתְחַלָּה דְהֵינּוּ שְׁתִּשְׁמַע אֶת צְדָק שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה, וּלְבַתָּר, הַקְּשִׁיבָה רְנָתִי הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי וְרַק אַח"כ כְּתוּב הַקְּשִׁיבָה רִינָתִי דְהֵינּוּ שְׁכֶשֶׁם שְׁנִכְנַסַת תִּפְלַת הַשְּׁכִינָה לִפְנֵיךְ, כַּךְ תִּכְנַס אֵלֶיךָ תִּפְלַתִי כִּיּוֹן שְׁאֲנִי קָשׁוּר בַּהּ (אור החמה בשם מהרצ"ו).

בְּלֹא שְׁפָתֵי מְרָמָה. מֵאֵי בְּלֹא שְׁפָתֵי מְרָמָה. אֲלֵא הֲכִי תִּנְיִנָן מְהוּ הַפִּירוּשׁ שְׁכְּתוּב בְּלֹא שְׁפָתֵי מְרָמָה אֵלֵא כַּךְ לְמַדְנֵוּ. כָּל מְלָה וּמְלָה דְעֲלוּתָא, דְאֶפִּיק בֵּר נֶשׁ מְפּוּמִיָּהּ שְׁכַל מִילָה וּמִילָה שְׁמוּצִיא אֲדָם מִפִּיּוּ בְּתִפְלַתּוֹ, סְלָקָא לְעֵילָא וּבִבְקָעָא רְקִיעֵין, וְעֲאֲלַת לְאַתָּר דְעֲאֲלַת הִיא עוֹלָה לְמַעְלָה וּבּוֹקַעַת רְקִיעֵים וְהִיא נִכְנַסַת לְאוּתּוֹ מְקוּם עֲלִיּוֹן שְׁהִיא נִכְנַסַת, וְתַמָּן אֲתִּבְחַנַת הָהִיא מְלָה וְשֵׁם נִבְחַנַת אוּתָהּ מִילָה, אֵי הִיא מְלָה דְכִשְׂרָא אֵי לֹא אִם הִיא מִילָה כִּשְׂרָה שְׁהִיתָה בְּכוּוּנָה אוּ לֹא (רמ"ק), אֵי אִיהִי מְלָה דְכִשְׂרָא עֲאֲלִין לָהּ קָמִי מְלָפָא

אור הרשב"י

תפלה נקראת תפלה עכורה, שכן דרשו ז"ל (איוב יב) ותפילתי זכה וכי יש תפלה עכורה אלא כל תפלה שאין בה גול זו היא תפלה זכה וכל תפלה שיש בה גול היא עכורה.

[כו] ובספר כד הקמה ביאר שהודיענו שתפלתו של אדם מקובלת כשהיא בצדק ואין בידו גול הוא שאמר (שם יז) שמעה ה' צדק תפילתי שהיא בצדק, שכל המתפלל ויש בידו גול אותה

קְדִישָׁא לְמַעַבְד רְעוּתָהּ וּאִם הִיא מִיִּלְהָ כְשֶׁרָה שְׁנֵאמְרָה בְּכוּוּנָה מְכַנְיָסִים
 אוֹתָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ בְּכַדִּי שִׁיעֶשׂוּ אֶת רִצּוֹן הַמִּתְפַּלֵּל. וְאִי לֹא, סָאֲטִין לָהּ
 לְבַר, וְאַתְּעַר בְּהֶהֱיָא מְלָה רוּחָא אַחְרָא וְאִם לֹא אִז דּוּחִים אוֹתָהּ
 לְבַחוּץ וּמִתְעוֹרֵר ע"י הַדִּיבּוּר הֵהוּא רוּחַ אַחֲרֵת שֶׁל הַסֵּטֶ"א וּלְכֵן אִמַּר דּוּד שְׁמַעָה ה' אֶת
 תְּפִילַתִּי וְתִבְחַן שֶׁהִיא תְּפִילָה כְּשֶׁרָה בְּלֹא שְׁפָתַי מֵרָמָה וּלְכֵן רָאוּי שֶׁתִּקְבַּל אֶת תְּפִילַתִּי (אִוּר
 הַחֲמָה בְּשֵׁם מֵהֶרַח"ו).

וְתָא חָוִי, כְּתִיב בִּיהַּ בְּיוֹסֵף וּבֵא רֹאֵה שְׁכָתוּב בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק, (תְּהִלִּים
 קה) עֲנֹו בַּכְּפָל רְגְלוֹ וְגו'. עַד אֵימַתִּי, עֲנֹו בַּכְּפָל
 רְגְלוֹ וְעַד מַתִּי יוֹסֵף הִיָּה בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְאִמַּר הַפְּסוּק שֶׁהוּא. עַד יַעַת בֵּא
 דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהּ וּמִבְּאֵר רַבִּי חֻזְקִיָּה. עַד יַעַת בֵּא
 דְּבָרוֹ דְּמֵאן עַד שְׁבֵא דְּבָרוֹ שֶׁל מִי. אֶלָּא עַד יַעַת בֵּא דְּבָרוֹ (דְּיוֹסֵף,
 וְאַתְּבַחִין) הֶהֱיָא מְלָה אֶלָּא אִמַּר רַבִּי חֻזְקִיָּה שֶׁהוּא עַד שְׁבֵא דְּבָרוֹ וְתְּפִילַתוֹ שֶׁל יוֹסֵף
 וְקוּדְם לְכֵן נִבְחַן אוֹתוֹ הַדִּיבּוּר אִם הוּא הִיָּה בְּכוּוּנָה, הֵנָּה הוּא דְּכִתִּיב וְזֶהוּ
 שְׁכָתוּב, אִמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהּ דִּהֵינּוּ שֶׁהַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת אִמְרַת ה' צִרְפָּתָהּ
 וּבַחֲנָה אֶת תְּפִילַתוֹ אִם הִיא הִיָּתָה רָאוּיָה וּבְכוּוּנָה. כְּרִין וְאִז שְׁנִמְצָא שֶׁתְּפִילַתוֹ הִיָּתָה
 בְּכוּוּנָה אִז, שְׁלַח מְלָךְ וַיְהִי־רָהוּ מוֹשֵׁל עַמִּים וַיִּפְתַּח־הוּ דִּהֵינּוּ
 שְׁמִלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׁלַח לְהַתִּירוֹ ע"י מוֹשֵׁל עַמִּים שֶׁהוּא פִּרְעָה (רַמ"ק). אֲדִהְכִי הָוָה
 אֶתָּא עֲפָרָא וּבְעוּד שְׁרַבִּי אֶלְעוֹר וּרְבִי חֻזְקִיָּה הִיָּו עֲסוּקִים בְּתוֹרָה הַתְּחִיל לְהֵאִיר אוֹר
 הַבּוֹקֵר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב אמר רבי אלעזר לרבי חזקיה שכתוב בפסוק,
(שמואל א כה) **וְהִיטָה נַפֶּשׁ אֲדוֹנֵי צָרוּרָה בְּצָרוּר**

הַחַיִּים. נַפֶּשׁ אֲדוֹנֵי, סָתַם כתוב נפש אדוני סתם להורות על המלכות
הנקראת נפש ונקראת אדוני שהיא נפשו של דוד (אור החמה בשם מהרח"ו). **כְּמָה**

דָּאתָ אָמַר כמו שנאמר, (תהלים כד) **אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי**
[כח] והכוונה למלכות שהיא נפשו של דוד, **הָא עֵידָנָא בְּצַפְרָא**

לְאַתְקִשְׂרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלְאַתְחַבְרָא בְּבַעֲלָהּ ולכן הזמן
עכשיו של הבוקר הוא הזמן הראוי לקשר את השכינה הנקראת כנסת ישראל בבעלה ז"א

והוא ע"י החסד שבימין שמתעורר בבוקר (אור החמה בשם מהרח"ו), **זְכַּאֲיִן אֵינְוִן**
צְדִיקָיָא דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא בְּלֵילִיא ואשריהם הצדיקים

העוסקים בתורה בלילה, **וְאַתָּאן לְאַתְקִשְׂרָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָ**
הוּא וּבְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל ועי"כ הם באים בבוקר להתקשר בקב"ה ובכנסת ישראל

דהיינו בזו"ן. **עֲלִייהו כְּתִיב** ועליהם כתוב, (משלי כג) **יִשְׁמַח אָבִיךָ**
וְאָמַדְּ דְּהֵינְוִן זו"ן וְתַגִּיל יוֹלְדֶתְךָ שהם אבותיו למטה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לרבי חזקיה כְּתִיב שכתוב בפסוק, (ויקרא טו)
וְהִזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטּוּמְאֹתָם וְגו' בְּטֻמְאֹת

אֶת מִשְׁפְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם. וְהִזְרַתֶּם ולא כתוב והפרשתם או הבדלתם

אור הרשב"י

[כח] ובסידורו של שבת ביאר שמש"כ אשר לא השו"א היא הס"א להשרות נפשו תחת רשותה
נשא לשוא נפשו היינו שלא נשא נפשו לבחי' ח"ו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000